

Sygnatura akt II AKa 163/21

1.

2. WYROK

2.1. W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 marca 2022 r.

4. Sąd Apelacyjny we Wrocławiu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA Janusz Godzwon /spr./

Sędziowie: SA Cezariusz Baćkowski

SA Artur Tomaszewski

Protokolant: Joanna Rowińska

6. przy udziale Pawła Muchy prokuratora Prokuratury (...) we W.

7. po rozpoznaniu w dniu 9 marca 2022 r.

8. sprawy R. P. (1)

9. oskarżonego o czyn z art. 258 § 1 kk, art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005r. w związku z art. 4 § 1 kk w związku z art. 12 k.k. w związku z art. 65 § 1 kk

10. na skutek apelacji wniesionych przez oskarżonego i prokuratora

11. od wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu

12. z dnia 18 lutego 2021 r., sygn. akt III K 255/19

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że na podstawie art. 45 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego R. P. (1) przepadek równowartości korzyści majątkowej uzyskanej z popełnienia przestępstwa przypisanego mu w pkt II części dyspozytywnej w kwocie 320 000 złotych;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. L. kwotę 600,00 zł podwyższoną o 138,00 zł podatku od towarów i usług tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

IV. zwalnia oskarżonego z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, poniesionymi wydatkami obciążając Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II A Ka 163/21	

Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji		
wyrok Sądu Okręgowego we Wrocławiu z 18 lutego 2021 roku, sygnatura akt III K 255/19		
1.2. Podmiot wnoszący apelację		
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
# oskarżyciel posiłkowy		
# oskarżyciel prywatny		
# obrońca		
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego		

# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany		

	w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu			
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia			
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia			
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		

<p>1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>		
<p>3.1.</p>	<p>Obrońcy oskarżonego zaskarżonemu wyrokowi zarzuciła:</p> <p>1) na podstawie art. 438 pkt 1 k.p.k. – obrazę przepisów prawa materialnego, a mianowicie:</p> <p>a) art. 258 § 1 k.k. przez uznanie, że oskarżony brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez P. S. (1), mającej na celu popełnienie przestępstw w</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

szczególności w postaci handlu środkami odurzającymi i psychotropowymi, pobić, wymuszeń rozbójniczych, sutenerstwa, niszczenia mienia, podczas gdy wina ani sprawstwo oskarżonego nie zostały udowodnione w niniejszej sprawie w stopniu wystarczającym do przypisania mu odpowiedzialności za popełnienie tego czynu;

b) art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29.07.2005 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. przez uznanie, że oskarżony R. P. (1) w okresie od lipca 2003 r. do grudnia 2003 r. we W. działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wbrew przepisom ustawy, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających w postaci amfetaminy,

	<p>tabletek extazy oraz kokainy, w ten sposób, że nabywał ww środki od P. S. (1), J. J. (1) i innych osób, a następnie udzielał je odpłatnie innym osobom celem dalszej odsprzedaży, podczas gdy w toku postępowania przed Sądem I instancji wina ani sprawstwo oskarżonego nie zostały w stopniu wystarczającym do przypisania mu odpowiedzialności za popełnienie tego czynu udowodnione.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Obrońca zarzuca obrazę prawa materialnego na podstawie przepisu art. 438 pkt 1 k.p.k. Przepis ten mówi o obrazie prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu. Ma więc on zastosowanie w sytuacji, gdy skarżący nie kwestionuje ustaleń faktycznych sądu, podważa natomiast prawidłowość przyjętej w</p>				

odniesieniu do przypisanego czynu kwalifikacji. Tymczasem z uzasadnienia apelacji wynika, że obrońca R.P. kwestionuje prawidłowość ustaleń dokonanych przez Sąd Okręgowy. Bardziej więc uzasadnionym byłoby postawienie zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych. Stwierdzić bowiem należy, iż mając na uwadze ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd I instancji, które zdaniem Sądu odwoławczego uznać trzeba za prawidłowe, kwalifikacja prawna przyjęta co do obu przypisanych oskarżonemu czynów nie nasuwa zastrzeżeń. Bez wątplenia R. P. swoim zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona przestępstw określonych w art. 248 § 1 k.k. oraz art. 56 ust. 3 ustawy z 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 i 65 § 1 k.k.

Wniosek

Uniewinnienie oskarżonego.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Sąd Okręgowy dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych i nie popełnił błędu w zakresie kwalifikacji prawnej przypisanych oskarżonemu przestępstw.			
3.2.	2) na podstawie art. 438 pkt 2 k.p.k. – obrazę przepisów postępowania, tj.: a) art. 7 k.p.k., art. 6 k.p.k., art. 4 k.p.k., art. 410 k.p.k. i art. 424 § 1 k.p.k., poprze niczym nie uzasadnione przekonanie, iż oskarżony istotnie dopuścił się czynów zarzucanych mu w akcie oskarżenia, pomimo faktu, iż w toku postępowania, powyższe nie znalazło potwierdzenia w wyjaśnieniach dotyczących tego zdarzenia, ani w żadnych innych	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

dowodach, a w związku z tym brak jest dowodów w zakresie sprawstwa zarzucanych oskarżonemu czynów. Świadkowie owszem opisywali funkcjonowanie grupy, jej działalność i różne sytuacje z historii tejże grupy, jednakże nie wskazywali na jakiegokolwiek powiązanie osoby R. P. (1) z grupą przestępczą;

b) art. 4 k.p.k., art. 7 k.p.k., art. 410 k.p.k., przez dokonanie błędnej oraz sprzecznej z zasadami logiki i doświadczenia życiowego oceny dowodów, które stanowiły podstawę skarżonego wyroku, tj. uznanie że R. P. (1) brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez P. S. (1), mającej na celu popełnianie przestępstw oraz handlował środkami odurzającymi i psychotropowymi, a w szczególności przez oparcie rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego na dowodach które wskazywały jedynie pośrednio na osobę oskarżonego, a powstałych na cele

innego
postępowania tj. do
sprawy o sygn..
III K 101/11,
toczącej się przed
Sądem Okręgowym
we Wrocławiu i
nieprzeprowadzenia
dowodów
wnioskowanych
przez oskarżonego
– a mających
istotne znaczenie
dla rozstrzygnięcia.
A dodatkowo przez
brak obiektywnej
oceny i
uwzględnienie
dowodów
przemawiających
jedynie na
niekorzyść
oskarżonego, z
pominięciem
wszystkich
okoliczności
wskazujących na
korzyść oskarżonego
R. P. (1), w
tym treści zeznań
przesłuchanych
świadków co do
okoliczności, że
nigdy nie widzieli
by oskarżony brał
udział w
zorganizowanej
grupie przestępczej,
a co za tym idzie miał
obracać znaczną
ilością narkotyków w
celach zarobkowych;

c) art. 4 k.p.k.,
art. 7 k.p.k.
przez dokonanie
błędnej oceny i
obdarzenie walorem
wiarygodności
zeznań świadka

anonimowego (...) (...), złożonych w sprawie III K 101/11, podczas gdy zeznania tego świadka złożone w toku rozprawy dowodzą niewinności oskarżonego, bowiem świadek zeznał, że „nie kojarzę człowieka R. P. (1) ps. (...). Analogiczna kwestia dotyczy zeznań (...), który przesłuchiwany podczas rozprawy w dniu 17.12.2020 r. zeznał, że w okresie pierwotnie złożonych przez niego zeznań spożywał znaczne ilości środków odurzających i alkoholu, zatem takie zeznania nie powinny stanowić istotnego dla Sądu dowodu w sprawie. Bez względu jednak na powyższe, świadek nie rozpoznał na żadnej z fotografii osoby oskarżonego R. P. (1). Kolejno wskazuje, że świadek R. S. (1), na zeznaniach którego Sąd I instancji oparł swoje rozstrzygnięcie wskazał na pytanie prokuratora podczas rozprawy w dniu 27.02.2020 r. „Ja zeznawałem, że do

grupy S. należał P., ale ja nawet nie pamiętam tego imienia i nazwiska, ja wtedy też nie znałem tego P.. Nie wiem skąd moja wiedza, że P. należał do tej grupy”. Analogiczny zarzut dotyczy również zeznań świadka D. B. oraz R. Ł. (1), którzy również w żadnym miejscu swych zeznań nie wskazali bezpośrednio na związek oskarżonego z przypisywanym mu udziałem w zorganizowanej grupie przestępczej;

d) art. 7 k.p.k., art. 366 § 1 k.p.k., 170 k.p.k.: przez zaniechanie wyjaśnienia wszystkich istotnych okoliczności sprawy co miało znaczący wpływ na treść wyroku, tj.: ograniczenie się do ustalenia stanu faktycznego jedynie w oparciu o dowody wskazane przez Prokuraturę i oddalenie wniosków dowodowych oskarżonego wnioskowanych w odpowiedzi na akt oskarżenia pismem z dnia 4.10.2019 r., a także w szczególności na

pominięciu przesłuchania świadka P. S. (1) o przeprowadzenie dowodu z zeznań którego obrońca wnosił na rozprawie w dniu 9.10.2019 r., kiedy to świadek ten mógłby mieć kluczowe znaczenie w niniejsze sprawie;

e) art. 174 k.p.k. przez brak poszanowania zasady bezpośredniości, wymagającej przeprowadzenia dowodu pierwotnego w postaci przesłuchania świadków i oparciu swojego rozstrzygnięcia na zeznaniach złożonych wyłącznie w innym postępowaniu i jedynie odczytanie ich przy równoczesnym braku podjęcia próby przeprowadzenia dowodów w toku rozprawy – przez co dowody z przesłuchania zostały zastąpione treścią wypowiedzi świadków zapisanych w innej formie.

Związłe o powodach uznania zarzutu za

zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Żaden z zarzutów obrazy prawa procesowego nie zasługuje na uwzględnienie. W szczególności nie można zarzucić Sądowi I instancji dokonania oceny materiału dowodowego z naruszeniem zasad wynikających z przepisu art. 7 k.p.k. Można się zgodzić z apelującym jedynie w jednej kwestii. Rzeczywiście część świadków, w tym anonimowych, którzy mieli istotne informacje o roli R.P. w grupie przestępczej, na rozprawie bądź zasłaniała się brakiem pamięci, bądź nawet nie potwierdziła zeznań złożonych w trakcie śledztwa lub innych postępowań. Dotyczy to przede wszystkim kluczowego świadka anonimowego (...) (...). Przed Sądem I instancji stwierdził on bowiem, iż jego wcześniejsze zeznania "to jest praca policji". W uzasadnieniu zaskarżonego wyroku wyjaśniono</p>		

dlaczego Sąd Okręgowy nie dał wiary tej wersji świadka. Trafnie zwrócono uwagę na obszerność, a zwłaszcza szczególność zeznań świadka złożonych w 2004 roku dotyczących funkcjonowania grupy przestępczej P. S. (1), w tym roli oskarżonego. Słusznie podkreślił Sąd I instancji, iż zeznania te były składane nie przed funkcjonariuszem policji lecz przed asesorem prokuratury. Nie sposób przy tym nie zauważyć, że treść zeznań złożonych przez świadka pierwotnie koresponduje z resztą materiału dowodowego. W tych okolicznościach uznanie przez Sąd Okręgowy za wiarygodne zeznań złożonych przez świadka w październiku 2004 roku zgodne jest z zasadami doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania. Odnosi się to również do oceny pozostałych dowodów, takich jak zeznania świadka anonimowego (...)

(...), świadka (...) (...) czy też świadka R. S..

Prawidłowa ocena powyższych dowodów, potwierdzonych w sposób pośredni zeznaniami D.S. i R. Ł., doprowadziła Sąd I instancji do słusznych wniosków co do sprawstwa i winy oskarżonego co do obu zarzuconych mu przestępstw. Nie można bo wiem zgodzić się ze zdaniem obrońcy R.P., iż zeznania w/w świadków są ogólne, nieprecyzyjne i nie wnoszą nic istotnego.

Przeciwnie, relacje te wskazują jednoznacznie, że oskarżony był nie tylko członkiem zorganizowanej grupy przestępczej ale także, iż zajmował w jej strukturze znaczącą pozycję. Z kolei zeznania świadka (...) (...) złożone w 2004 roku pozwalają na przyjęcie, iż R. P. w okresie od lipca do grudnia 2003 roku uczestniczył w obrocie znacznej ilości środków odurzających. Z relacji świadka jednoznacznie wynika, że oskarżony nabywał

amfetaminę, tabletki extasy oraz kokainę od P. S. i J. J., a także od innych osób. Środki te następnie odpłatnie udzielał innym osobom. Zeznania w/w świadka wskazują, że wielokrotnie widział on jak R. P. odbierał narkotyki od P. S., a następnie przekazywał je osobom, które rozprawdzali je dalej. Według świadka takie spotkania oskarżonego z P. S. miały miejsce przeważnie 2 razy w tygodniu.

W tym kontekście bezzasadny jest zarzut obrazu przepisu art. 7, 366 § 1 i 170 k.p.k. poprzez pominięcie dowodu z przesłuchania w charakterze świadka P. S. (1). Należy przypomnieć, iż P. S. prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu w sprawie III K 160/06, której akta dopuszczono jako dowód w niniejszej sprawie, został skazany między innymi właśnie za udzielanie R.P. środków odurzających o których mowa w czynie przypisanym

oskarżonemu. Tak więc nawet gdyby świadek ten zaprzeczył takim faktom byłoby to sprzeczne z prawomocnymi ustaleniami sądu w sprawie III K 160/06.

Bezpodstawne są również pozostałe zarzuty obrazy przepisów postępowania a to art. 4, 6, 410 i 424 k.p.k. Niezrozumiały jest przede wszystkim zarzut obrazy art. 6 k.p.k. Przepis ten mówi o prawie oskarżonego do obrony, w tym do korzystania z pomocy obrońcy. Apelujący nie wskazał na czym miałyby polegać naruszenie prawa R.P., któremu przeciw ustanowiono obrońcę w niniejszej sprawie. Nie wynika również z uzasadnienia apelacji na czym miałyby polegać naruszenie przez Sąd Okręgowy przepisu art. 424 § 1 k.p.k. Uzasadnienie zaskarżonego wyroku wskazuje przeciw, jakie fakty sąd uznał za udowodnione lub nieudowodnione, na

jakich w tej mierze oparł się dowodach i dlaczego nie uznał dowodów przeciwnych.

Zawiera ono także wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku. Należy też zauważyć, iż obrońca oskarżonego nie podał jakich konkretnie okoliczności przemawiające zarówno na korzyść R.P. nie uwzględnił Sąd I instancji i jaki mogło to mieć wpływ na treść orzeczenia.

Wbrew stanowisku autora apelacji trzeba podkreślić, że Sąd Okręgowy wydając wyrok miał na uwadze całokształt okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej. Nie doszło więc do obrazy przepisu art. 410 k.p.k.

Zupełnie niezrozumiały jest zarzut obrazy przepisu art. 174 k.p.k. Stanowi on, iż dowodu z wyjaśnień oskarżonego lub z zeznań świadka nie wolno zastępować treścią pism, zapisków lub notatek urzędowych. Obrońca oskarżonego nie wskazuje jakie

<p>dowody miały zostać zastąpione treścią w/w dokumentów. W każdym bądź razie do takiej sytuacji w toku rozprawy nie doszło. Nie odnosi się bowiem do treści art. 174 k.p.k. sytuacja, gdy sąd mając ku temu podstawy odczytuje wyjaśnienia lub zeznania złożone w trakcie postępowania przygotowawczego lub innego postępowania. Nie jest to jednak zastąpienie wyjaśnień lub zeznań treścią pism, zapisków lub notatek urzędowych.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>Uniewinnienie oskarżonego.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Sąd I instancji nie dopuścił się obrazy przepisów postępowania, która miałaby wpływ na treść wyroku.</p>			

3-3.	3) rażąco niewspółmierność orzeczonej kary względem oskarżonego bez racjonalnego uwzględnienia dyrektyw przewidzianych w art. 53 k.k.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny				
Przede wszystkim nie można się zgodzić z poglądem wyrażonym w apelacji, iż w chwili popełnienia przypisanych mu przestępstw oskarżony był osobą niekaraną. W niniejszej sprawie końcowy okres działania R.P. w zorganizowanej grupie przestępczej ustalono na październik 2004 roku. Jak natomiast wynika z danych o karalności oskarżonego (k. 1339-1342, tom VII) był on wcześniej karany w 1998 roku i 2000 roku oraz w czerwcu 2004 roku (wyrok prawomocny w styczniu 2005 roku). Oczywiście ta wielokrotna karalność o której				

pisze Sąd Okręgowy w uzasadnieniu odnosi się głównie do rzeczywistości do okresu po popełnieniu przestępstw zarzuconych mu w niniejszej sprawie. Nie ulega jednak wątpliwości, iż R. P. był wcześniej karany, co ma wpływ na ocenę sposobu jego życia przed popełnieniem przestępstwa.

Wymiar kary za czyn z art. 258 § 1 k.k., wbrew pogładowi wyrażonemu w apelacji, jest adekwatny do roli oskarżonego w grupie. Z materiału zebranego w sprawie wynika, że R. P. był jedną z osób zaufanych P. S., odbierał od niego narkotyki do sprzedaży, oddawał mu pieniądze uzyskane z ich sprzedaży czy też z "ochrony" agencji towarzyskich.

Należy wskazać, iż okres udziału oskarżonego w zorganizowanej grupie przestępczej to prawie 3 lata. W tych okolicznościach kara 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczona przez Sąd I instancji

za to przestępstwo nie może być uznana za rażąco surową.

Nie razi także nadmierną surowością kara 3 lat pozbawienia wolności wymierzona za czyn z art. 56 ust. 3 ustawy z 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 i 65 § 1 k.k. Przemysł to w chwili popełnienia go przez oskarżonego było zagrożone karą pozbawienia wolności od roku do 10 lat. Jeżeli się weźmie pod uwagę wysoki stopień społecznej szkodliwości tego rodzaju czynów, związany zwłaszcza z narażeniem wielu osób na ryzyko utraty zdrowia, działanie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz dużą ilość środków odurzających wprowadzonych do obrotu w stosunkowo niedługim okresie czasu, to orzeczona wobec R.P. kara jest adekwatna do stopnia winy i uwzględnia dyrektywy wymiaru kary przewidziane w przepisie art.

<p>53 k.k. Należy podkreślić, iż jest to kara mieszcząca się w dolnej granicy ówczesnego ustawowego zagrożenia.</p> <p>Wymiar kary łącznej też nie nasuwa zastrzeżeń.</p> <p>Zastosowanie w niniejszej sprawie zasady częściowej absorpcji zgodne jest z wytycznymi wynikającymi z art. 85a k.k., w którym mówi się, że sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.</p>			
Wniosek			
	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Obrońca nie sformułował			

<p>żadnego wniosku w związku z zarzutem rażącej niewspółmierności orzeczonej kary. Mimo to stwierdzić trzeba, że zarówno kary jednostkowe jak i kara łączna pozbawienia wolności nie noszą cech rażącej surowości.</p>				
<p>3.4.</p>	<p>4) przedawnienie karalności objętych wyrokiem czynów.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Rzeczywiście w aktach sprawy znajduje się pismo oskarżonego, w którym podaje on numer swojego telefonu. Faktycznie też w okresie, kiedy postępowanie w niniejszej sprawie było zawieszone, zapadł co do R. P. wyrok w innej sprawie. Nie można się jednak zgodzić z obrońcą, że nie było mimo tego podstaw do dalszego zawieszenia postępowania. Należy bowiem ocenić całość zachowań</p>				

oskarżonego w okresie kiedy trwało zawieszenie postępowania czyli od 13 czerwca 2006 roku do 23 stycznia 2019 roku. Przede wszystkim trzeba stwierdzić, iż bezspornym jest ukrywanie się oskarżonego przed organami ścigania, w tym także poza granicami kraju. Faktem jest, że w kwietniu 2013 roku został przesłuchany w niniejszej sprawie w prokuraturze. Ponieważ R. P. zobowiązał się stawiać na każde wezwanie, prokurator uchylił środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania. Następnie wielokrotnie wzywany do prokuratury nie stawiał się. W sierpniu 2014 roku nadesłał do prokuratury pisemne oświadczenie podające numer telefonu. Zarówno na kopercie jak i w samym oświadczeniu nie podał jednak miejsca pobytu. Z kolejnych informacji policji o stanie poszukiwań wynika,

ze R. P. nie przebywa w miejscu zamieszkania i miejsce jego pobytu nie jest znane. Dopiero w styczniu 2019 roku ustalono, że oskarżony przebywa w Zakładzie Karnym w B., o czym zresztą też nie powiadomił organów ścigania. Takie zachowanie świadczy jednoznacznie o ukrywaniu się oskarżonego i utrudnianiu postępowania przez cały czas zawieszenia postępowania. Nawet gdyby przyjąć, iż prokurator powinien w dniu 26 kwietnia 2013 roku, a więc w dniu przedstawienia oskarżonemu zarzutów i przesłuchania go, podjąć zawieszone postępowanie to jasne jest, iż w krótkim okresie po tej dacie zasłaby konieczność jego ponownego zawieszenia. Oskarżony bowiem nie stawiał się na wezwania i zmieniał miejsce pobytu nie informując o tym organów ścigania, co jednoznacznie świadczy o jego ukrywaniu się. Samą informację o numerze telefonu

<p>traktować należy w tym kontekście jako próbę przerwania zawieszenia postępowania. W tych okolicznościach brak jest podstaw do przyjęcia, zgodnie z poglądem apelującego, iż zawieszenie postępowania powinno trwać maksymalnie do końca 2012 roku. W ocenie Sądu Apelacyjnego prokuratura uzyskała wiarygodną informację o miejscu pobytu R.P. w dniu 22 stycznia 2019 roku i w tym też dniu podjęto zawieszono postępowanie.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>umorzenie postępowania.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>W sprawie nie doszło do przedawnienia karalności przypisanych oskarżonemu przestępstw. Zawieszenie postępowania</p>		

<p>przygotowawczego w okresie od 2006 do stycznia 2019 roku było uzasadnione, gdyż R. P. prawie przez cały ten okres czasu ukrywał się w kraju lub poza jego granicami, nie stawiając się na wezwania i nie wskazując miejsca aktualnego pobytu.</p>				
<p>3.5.</p>	<p>Prokurator zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:</p> <p>obrazę przepisów prawa materialnego tj. art. 45 § 1 k.k. poprzez zaniechanie obligatoryjnego orzeczenia wobec oskarżonego R. P. (1) za przypisany mu w pkt II części dyspozytywnej wyroku czyn z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k., przypadku równowartości korzyści majątkowej w kwocie 620.000 złotych uzyskanej z tytułu dalszego wprowadzenia do obrotu zakupionych wcześniej od innych osób środków odurzających.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		

<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Sąd I instancji nie miał podstaw do nie orzeczenia przepadku równowartości korzyści majątkowej uzyskanej z przestępstwa z art. 56 ust. 3 ustawy z 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii. Przepis art. 45 § 1 k.k., zarówno w wersji obowiązującej od 1 lipca 2003 roku do lipca 2015 roku jak i obowiązującej obecnie, stanowi, iż takie orzeczenie jest obligatoryjne. Przypomnieć należy, iż oskarżonemu przypisano popełnienie tego przestępstwa w okresie od lipca do grudnia 2003 roku. Nie może być uznany za trafny argument, iż co do innych osób działających w grupie, w tym P. S. nie orzeczono takiego przepadku. Rację ma przy tym prokurator, iż nieuzasadnione jest stanowisko Sądu Okręgowego, że nie da się ustalić równowartości</p>		

osiągniętej przez R. P. korzyści majątkowej. Można to bowiem było zrobić w sposób wskazany przez prokuratora w apelacji opierając się na zeznaniach świadka anonimowego (...).

Tym niemniej zarzut jest zasadny tylko częściowo. Apelacja oskarżyciela zarzuca bowiem jedynie obrazę prawa materialnego, nie kwestionując ustaleń faktycznych poczynionych przez sąd. Ustalenia w tym zakresie, co wynika z uzasadnienia zaskarżonego wyroku, są takie, że tabletki extasy były sprzedawane przez oskarżonego po 10 złotych za sztukę. Nie ma natomiast ustaleń co do ceny sprzedawanej przez R. P. amfetaminy i kokainy. W związku z powyższym zdaniem Sądu odwoławczego, możliwe było jedynie ustalenie osiągniętej korzyści majątkowej uzyskanej ze sprzedaży 32.000 sztuk tabletek extasy, czyli kwoty 320.000 złotych. Z tego względu orzeczono na

podstawie art. 45 § 1 k.k. przypadek równowartości korzyści majątkowej w takiej wysokości.			
Wniosek			
orzeczenie przypadku równowartości korzyści majątkowej w kwocie 620.000 złotych.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Wniosek jest zasadny jedynie co do kwoty 320.000 złotych z powodów przedstawionych powyżej.			
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU			
4.1.			
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności			
5. ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO			

1.7. <i>Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</i>		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
utrzymano skazanie oskarżonego oraz wymierzoną mu karę		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
Sąd Okręgowy prawidłowo ustalił, iż sprawstwo i wina R.P. co do obu zarzuconych mu czynów nie budzą wątpliwości. Wymiar kar jednostkowych kary pozbawienia wolności i kary łącznej uwzględnia dyrektywy wynikające z art. 53 i 85a k.k.		
1.8. <i>Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</i>		
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany	
orzeczenie przepadku równowartości korzyści majątkowej		

Zwiąże o powodach zmiany			
Sąd I instancji nie orzekł o przepadku równowartości uzyskanej korzyści majątkowej, chociaż orzeczenie o przepadku było obligatoryjne.			
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia i umorzenia ze			

wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
IV	Zwolniono oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze z uwagi na to, że ich poniesienie w aktualnej sytuacji,		

	byłoby dla niego zbyt uciążliwe.	
7. PODPIS		
SSA Cezariusz Baćkowski SSA Janusz Godzwon SSA Artur Tomaszewski		

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	skazanie oskarżonego za oba zarzucone mu czyny		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana

1.12. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	2		
Podmiot wnoszący apelację	prokurator		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	brak orzeczenia o przepadku równowartości uzyskanej korzyści majątkowej		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------